

Rekwirante stelt dat het bestreden arrest van het Gerecht op schending van het Unierecht in de zin van artikel 58 van het Statuut van het Hof van Justitie is gebaseerd. Volgens haar heeft het Gerecht het onderscheidend vermogen van het oudere merk, de overeenstemming tussen de conflicterende tekens en het gevaar voor verwarring onjuist beoordeeld.

Rekwirante betoogt dat het Gerecht bij het onderzoek van het onderscheidend vermogen onvoldoende rekening heeft gehouden met het beschrijvend karakter van het bestanddeel „AQUAMED” van het oudere merk. Bovendien heeft het Gerecht het belang van het grote aantal door haar vermelde oudere derde merken miskend. De benaming „AQUAMED ACTIVE” heeft een zwak onderscheidend vermogen, niet alleen wegens het gebruik van beschrijvende bestanddelen die in de sector van de betrokken waren heel gebruikelijk zijn, maar ook door de nadien opgetreden vermindering van het onderscheidend vermogen ervan, ingevolge het gebruik van soortgelijke derde tekens in het economisch verkeer. Indien het Gerecht dit argument correct zou hebben beoordeeld, zou het hebben moeten concluderen dat het oudere merk „AQUAMED ACTIVE” hoe dan ook zeer weinig onderscheidend vermogen bezit en dus slechts beperkte bescherming geniet.

Volgens rekwirante is het Gerecht bij de beoordeling van de overeenstemming tussen de tekens aan wezenlijke elementen voorbijgegaan. Het heeft dus geen globale beoordeling verricht. Het Gerecht is er ten onrechte van uitgegaan dat het bestanddeel „ACTIVE” van het oudere merk bij de vergelijking van de tekens volledig buiten beschouwing kon worden gelaten en dat enkel de bestanddelen „AQUAMED” en „Acumed” dienden te worden vergeleken. Aldus heeft het Gerecht veronachtzaamd dat de bestanddelen „AQUAMED” en „ACTIVE” een hechte combinatie vormen, hetgeen eraan in de weg staat dat geen enkele aandacht aan het bestanddeel „ACTIVE” wordt besteed. Indien het Gerecht het oudere merk „AQUAMED ACTIVE” — in zijn geheel beschouwd — met het aangevraagde merk „Acumed” zou hebben vergeleken, zou het hebben moeten vaststellen dat deze tekens niet overeenstemmen.

Zelfs indien — ten onrechte — enkel de bestanddelen „AQUAMED” en „Acumed” met elkaar worden vergeleken, heeft het Gerecht bij de beoordeling van het gevaar voor verwarring hoe dan ook blijk gegeven van een onjuiste rechtsopvatting. Volgens rekwirante is het Gerecht dienaangaande voorbijgegaan aan een reeks eerdere beslissingen, waarbij in vergelijkbare omstandigheden gevaar voor verwarring is uitgesloten. Bovendien heeft het Gerecht geen rekening gehouden met het feit dat, gelet op de beperkte bescherming van het oudere merk, zelfs geringe verschillen tussen de tekens volstaan om gevaar voor verwarring uit te sluiten. Indien het Gerecht dit gegeven in aanmerking zou hebben genomen, zou het tot de slotsom zijn gekomen dat het aangevraagde merk, rekening houdend met de geconstateerde visuele, fonetische en begripsmatige verschillen, als teken in elk geval in toereikende mate van het oudere merk verschilt.

Hogere voorziening ingesteld op 19 november 2010 door MPDV Mikrolab GmbH, Mikroprozessordatenverarbeitung und Mikroprozessorlabor tegen het arrest van het Gerecht (Tweede kamer) van 10 september 2010 in zaak T-233/08, MPDV Mikrolab GmbH, Mikroprozessordatenverarbeitung und Mikroprozessorlabor/Bureau voor harmonisatie binnen de interne markt (merken, tekeningen en modellen)

(Zaak C-536/10 P)

(2011/C 30/40)

Procestaal: Duits

Partijen

Rekwirante: MPDV Mikrolab GmbH, Mikroprozessordatenverarbeitung und Mikroprozessorlabor (vertegenwoordiger: W. Göpfert, Rechtsanwalt)

Andere partij in de procedure: Bureau voor harmonisatie binnen de interne markt (merken, tekeningen en modellen)

Conclusies

- het bestreden arrest vernietigen voor zover daarbij het beroep zoals geformuleerd in de vorderingen voor het Gerecht werd verworpen;
- de beslissing van de vierde kamer van beroep van 15 april 2008 in procedure R 1525/2006-4 vernietigen en
- geïntimeerde verwijzen in de kosten van de procedure in hogere voorziening en van de procedure voor het Gerecht.

Middelen en voornaamste argumenten

- 1) In hogere voorziening vordert rekwirante vernietiging van het arrest van het Gerecht, waarbij het Gerecht het beroep in zoverre heeft verworpen dat het heeft geoordeeld dat de vierde kamer van beroep van het Bureau voor harmonisatie binnen de interne markt (merken, tekeningen en modellen) artikel 7, lid 1, sub b, van verordening (EG) nr. 40/94 van de Raad van 20 december 1993 inzake het gemeenschapsmerk en artikel 7, lid 1, sub c, van deze verordening niet heeft geschonden door afwijzing van de aanvraag tot inschrijving van het woordmerk „ROI ANALYZER” voor waren van klasse 9 (software) en voor diensten van de klassen 35 en 42 (professionele advisering op zakelijk gebied en ontwikkeling e.d. van programma's voor gegevensverwerking).
- 2) Het Gerecht heeft daarbij op basis van onjuiste feiten aangenomen dat het specifiek gaat om waren en diensten die uitsluitend bestemd zijn voor vaklui, die beschikken over kennis op zakelijk gebied en daarvoor belangstelling hebben.

Daarbij is niet in aanmerking genomen dat de waren „software” van klasse 9 enkel „met name” voor het verzamelen en verwerken van bedrijfsgegevens waren aangevraagd. In dit opzicht kan ook verdergaande software het voorwerp van het aangevraagde merk zijn. Bovendien wordt de software van de aanvrager ook gebruikt door ingenieurs en andere personen die niet vertrouwd zijn met zakelijke vaktermen. De beoordeling van het Gerecht berust in zoverre op een onjuiste voorstelling van de feiten.

Verder stelt het Gerecht zich op het standpunt, opnieuw op basis van onjuiste feiten, dat het bestanddeel „ROI” weliswaar verschillende betekenissen in verschillende talen heeft, maar het publiek dit element in samenhang met het woord „ANALYZER” steeds opvat als „Return On Investment”. Het Gerecht geeft blijk van een onjuiste opvatting door te stellen dat het relevante publiek het aangevraagde merk dan zonder verder nadenken zal opvatten als aanduiding van een „instrument voor de analyse van het rentabiliteitspercentage van investeringen”.

Voorts heeft het Gerecht de betrokken waren en diensten onjuist beoordeeld door weigeringsgronden voor hardware te willen aannemen. Na een succesvolle splitsing van het merk is het teken voor deze waren en diensten van de klassen 35 en 42 reeds rechtsgeldig ingeschreven.

Ten slotte is de verwijzing naar succesvolle inschrijvingen in de EU, met name als gemeenschapsmerken, van de hand gewezen op grond dat nationale merken niet in aanmerking mogen worden genomen. Ook hier is uitgegaan van onjuiste feiten.

Beroep ingesteld op 17 november 2010 — Europese Commissie/Republiek Polen

(Zaak C-542/10)

(2011/C 30/41)

Procestaal: Pools

Partijen

Verzoekende partij: Europese Commissie (vertegenwoordigers: Ł. Habiak en S. La Pergola, gemachtigden)

Verwerende partij: Republiek Polen

Conclusies

— vaststellen dat de Republiek Polen, door niet alle wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen vast te stellen die noodzakelijk zijn om te voldoen aan richtlijn 2007/64/EG van het Europees Parlement en de Raad van 13 november 2007 betreffende betalingsdiensten in de interne markt tot wijziging van de richtlijnen 97/7/EG, 2002/65/EG, 2005/60/EG en 2006/48/EG, en tot intrekking van richtlijn 97/5/EG ⁽¹⁾, of door die bepalingen in ieder geval niet aan de Commissie mee te delen, de krachtens artikel 94, lid 1, van deze richtlijn op haar rustende verplichtingen niet is nagekomen;

— de Republiek Polen verwijzen in de kosten.

Middelen en voornaamste argumenten

De termijn voor omzetting van richtlijn 2007/64 in nationaal recht is op 1 november 2009 verstreken.

⁽¹⁾ PB L 319, blz. 1.

Hogere voorziening ingesteld op 23 november 2010 door Hans-Peter Wilfer tegen het arrest van het Gerecht (Vierde kamer) van 8 september 2010 in zaak T-458/08, Wilfer/BHIM

(Zaak C-546/10 P)

(2011/C 30/42)

Procestaal: Duits

Partijen

Rekwirant: Hans-Peter Wilfer (vertegenwoordiger: W. Prinz, Rechtsanwält)

Andere partij in de procedure: Bureau voor harmonisatie binnen de interne markt (merken, tekeningen en modellen)

Conclusies

— het arrest van de Vierde kamer van het Gerecht van 8 september 2010 in zaak T-458/08 volledig vernietigen;

— geïntimeerde verwijzen in de kosten.